

การนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ:

กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

The Implementation of National Research Project Policy:

A Case Study of Kasetsart University

สุเมธ หงษ์สาขุม¹ และสุรางค์ ณรงค์ศักดิ์สกุล²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ภายใต้การนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ 2) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 3) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของวิทยาเขตต่าง ๆ การศึกษาครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ศึกษาจากเอกสารสรุปการประชุมวิชาการและเอกสารรายงานสรุปผลงานประจำปีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2555 และสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 8 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้าง และส่วนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

¹นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ (ภาคพิเศษ) คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

²โครงการจัดตั้งสายวิชาสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

บุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุน จำนวน 359 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วน เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูลรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.869 ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนทางเดียวและสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน พบว่าประสิทธิผลการดำเนินงานก่อนและหลังการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวมทั้ง 4 วิทยาเขต อยู่ในระดับต่ำมาก (ร้อยละ 12.85 และ 16.09 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ ปริมาณผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ (ร้อยละ 18.48, 27.38 ตามลำดับ) ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (ร้อยละ 9.34, 13.47 ตามลำดับ) ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการจัดสิทธิบัตร (ร้อยละ 0.11, 0.32 ตามลำดับ) และจำนวนทุนวิจัย (ร้อยละ 23.45, 23.20 ตามลำดับ) 2) การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ พบว่าปัจจัย 4 ปัจจัย ได้แก่ ด้านนโยบายและแผน ด้านการบริหาร ด้านความรู้ ความเข้าใจและจรรยาบรรณนักวิจัย และด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติได้เพียงร้อยละ 0.20 ($R^2 = 0.002$) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ เท่ากับ 0.019, 0.031, 0.019 และ 0.009 ตามลำดับ และ 3) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่างวิทยาเขต ก็มีประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติที่ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : มหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ วิทยาเขต ประสิทธิภาพ

Abstract

The purposes of this research are to 1) Analyze the current state of Kasetsart University research administration under the implementation of National Research Project policy, 2) to study factors affecting the effectiveness of the implementation National Research Project policy. And 3) to compare the effectiveness of the implementation of National Research Project policy classified by campuses. This study was divided into two sections. For the first section, the documentary analysis conference and annual summary, during the year 2550-2555 and interviews with administrators of the university for eight people were used. The second section was the study of factors affecting the effectiveness of the implementation of National Research Project policy. The proportional simple random sampling was used to select 359 academic staff and support staff of Kasetsart University to be the respondents. The data were collected by a five-scaled questionnaire developed by the researcher. Reliability for the questionnaire was 0.869. Statistical tools used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA and Multiple regression analysis with statistical level of significance at .05.

The results were as follows 1) effectiveness of Kasetsart University research administration before and after the implementation of the National Research Project policy complied with the Commission on Higher Education criteria was at a low

level (12.85%, 16.09%, respectively). When each aspect was considered, it was found that all of them were at low levels which were the amount of published research (9.34%, 13.47%, respectively), the amount of research citation (18.48%, 27.38%, respectively), the amount of patented research (0.11%, 0.32%, respectively) and the number of research grants (23.45%, 23.20%, respectively). 2) The study of four factors including policies and plans, management, knowledge, understanding and research ethics, and attitudes of personnel who implemented the policy could hardly predict the effectiveness of the implementation at 0.05 level of significance. The predictors accounted for only 0.20 percent ($R^2 = 0.002$) which showed regression coefficients of 0.019, 0.031, 0.019 and 0.009, respectively. 3) Kasetsart University personnel's opinions on the effectiveness of the National Research Project policy were not significantly different in the four campuses.

Keywords : National Research University, Campus, Efficiency

บทนำ

ในปัจจุบันการศึกษายังคงเป็นหลักการสำคัญในการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีความยืดหยุ่นเพื่อสนองต่อความต้องการของสังคม ซึ่งประเทศไทยมีการปฏิรูปการศึกษาโดยการเร่งผลักดันพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิรูปการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้เล็งเห็นความสำคัญว่าหาก

ประเทศไทยจะประสบความสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษาจะต้องอาศัยความเจริญก้าวหน้าทางด้านการศึกษา จากประสบการณ์ที่ผ่านมาการนำเอานโยบายปฏิรูปการศึกษาไปสู่การปฏิบัติของประเทศไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งเป็นบทเรียนที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทย (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552)

ดังนั้น คณะรัฐบาลภายใต้ของนายกรัฐมนตรีอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ จึงมีนโยบายเร่งด่วนให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เร่งพัฒนามหาวิทยาลัยวิจัยของประเทศเพื่อก้าวสู่มหาวิทยาลัยวิจัยระดับโลก (World Class University) โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา การวิจัยพัฒนาและการฝึกอบรม ประชุมวิชาการในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งนโยบายดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแผนการอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งแผนดังกล่าวนี้ได้จัดกลุ่มมหาวิทยาลัยของไทยออกเป็น 4 กลุ่ม คือ (1) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัยและมหาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา (2) กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง (3) กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปีและมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์ และ (4) กลุ่มวิทยาลัยชุมชน โดยมีเป้าหมายของโครงการเพื่อให้ประเทศไทยสามารถขยับเข้าสู่การจัดอันดับโลกและเป็นศูนย์กลางทางการศึกษา “Regional Education Hub” (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) ดังนั้น โครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติจึงได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลทั้งในเรื่องการพัฒนางานวิจัยเพื่อความเป็นเลิศและแนวทางการแก้ไขปัญหาของประเทศโดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ชัดเจนในด้านการวัดผลงานวิจัยจากกรณีพิมพ์ในวารสารระดับชาติและระดับนานาชาติ ผลงานสร้างสรรค์นวัตกรรม และการจดสิทธิบัตร รวมทั้งการผลิตบัณฑิต อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพ

การศึกษาของประเทศและสนับสนุนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

จากข้อมูลของสถาบัน The Institute for Management Development (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552) เป็นดัชนีชี้วัดให้เห็นว่าประเทศไทยกำลังประสบปัญหาทางการศึกษาที่ควรจะต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วนใน 3 ประเด็น ได้แก่ (1) การเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยพัฒนาให้สูงขึ้น (2) เพิ่มจำนวนและคุณภาพบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา (3) การส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวิจัยและพัฒนามากขึ้น ซึ่งในช่วงปี พ.ศ. 2551 มีมหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียนจำนวน 27 แห่งที่ได้รับการจัดอันดับอยู่ใน 500 อันดับแรกของ World University Rankings 2008 ซึ่งจัดทำโดยสถาบัน Times Higher Education-QS สำหรับมหาวิทยาลัยไทยได้รับการจัดอันดับจำนวน 9 แห่ง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ส่วนประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคอาเซียนที่ได้รับการจัดอันดับ ได้แก่ สิงคโปร์ 2 แห่ง มาเลเซีย 5 แห่ง ฟิลิปปินส์ 4 แห่ง และอินโดนีเซีย 7 แห่ง สำหรับประเทศไทย มหาวิทยาลัยยังคงเป็นหน่วยงานที่ผลิตผลงานวิจัยและนักวิจัยที่สำคัญที่สุดของประเทศแห่งหนึ่ง โดยมีตัวเลขต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นดัชนีชี้วัดงานวิจัยในฐานข้อมูลในระดับนานาชาติ Scopus บ่งชี้ว่าผลงานวิจัยกว่าร้อยละ 90 ของประเทศ จากมหาวิทยาลัย 7-10 แห่ง ที่เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำของประเทศ

ดังนั้น มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จึงมีนโยบายการดำเนินงานโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2553-2555 เพื่อการก้าวสู่ความเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2552) เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลซึ่งมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการ

อุดมศึกษาดำเนินการเพื่อยกระดับมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ ซึ่งมหาวิทยาลัยที่ได้รับการพิจารณาคัดเลือกให้เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากแผนปฏิบัติการโครงการไทยเข้มแข็ง โดยมีเป้าหมายมุ่งเน้นปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการจดสิทธิบัตร และจำนวนทุนวิจัยทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ เพื่อให้คณาจารย์และนักวิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติ และทำให้เกิดความร่วมมือและขับเคลื่อนให้เกิดผลสำเร็จ พร้อมทั้งได้แลกเปลี่ยนความรู้ วิสัยทัศน์และประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพมหาวิทยาลัยและเพิ่มโอกาสทางการศึกษาและการเรียนรู้ ส่งเสริมการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยของไทยเพื่อยกระดับศักยภาพงานวิจัยและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระดับนานาชาติ

ด้วยเหตุผลข้างต้นนี้เองผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ ภายใต้แผนปฏิบัติการโครงการไทยเข้มแข็ง 2555 เพื่อจะนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ให้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการยกระดับมหาวิทยาลัยไทยให้มีศักยภาพด้านงานวิจัยและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันในระดับนานาชาติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการบริหารงานวิจัยของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ภายใต้การนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ

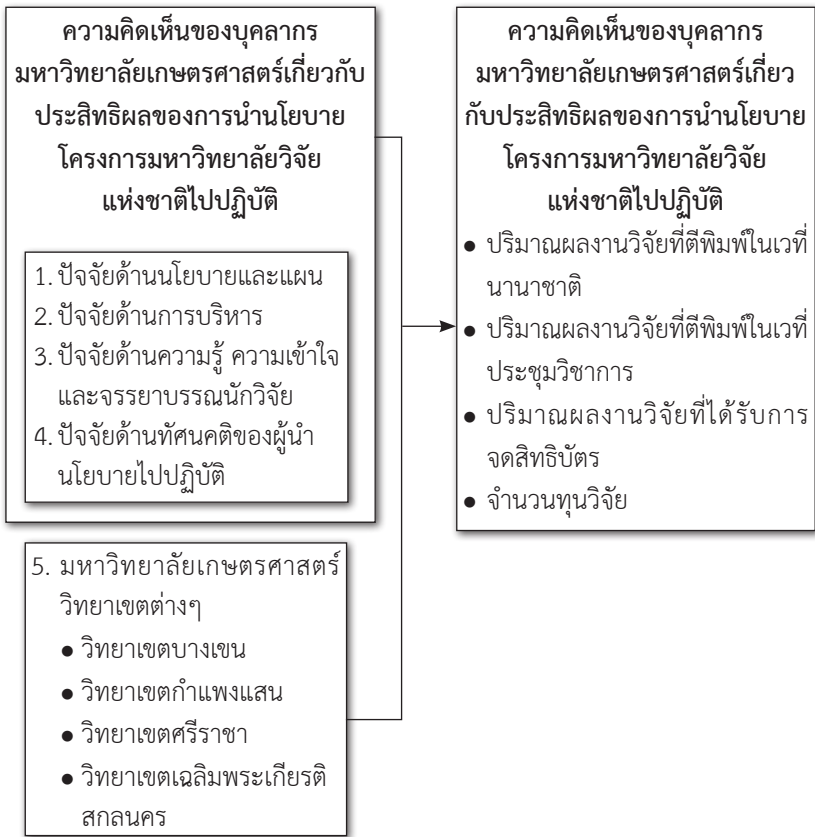
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของวิทยาเขตต่าง ๆ

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรต้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดของ Van Meter and Van Horn มาเป็นตัวแบบในการกำหนดตัวแปรการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ (Van Meter and Van Horn, 1975, pp. 463 อ้างใน กล้า ทองขาว) ซึ่งประกอบด้วย 4 ตัวแปรย่อย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านนโยบายและแผน 2) ปัจจัยด้านการบริหาร 3) ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและจรรยาบรรณนักวิจัย และ 4) ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนตัวแปรตามได้อาศัยเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นกรอบในการกำหนดตัวแปรตาม ประกอบด้วย 1) ปริมาณผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในเวทินานาชาติ 2) ปริมาณผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในเวทีประชุมวิชาการ 3) ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการจดสิทธิบัตร และ 4) จำนวนทุนวิจัย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน โดยการศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน

ผู้วิจัยวิเคราะห์สภาพปัจจุบันของการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยทำการศึกษาดังต่อไปนี้ 1) การศึกษาเอกสารสรุปการประชุมวิชาการและเอกสารรายงานสรุปผลงานประจำปีของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระหว่างปี พ.ศ. 2550-2555 และ 2) การสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 8 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยเนื้อหาด้านโครงสร้างของนโยบายในการส่งเสริมงานวิจัย ด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านทรัพยากร ด้านการสื่อสารและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ วิเคราะห์และสรุปผลตามประเด็นที่กำหนดไว้จากแบบสัมภาษณ์ และนำเสนอข้อมูลจากการสัมภาษณ์ในรูปแบบเชิงพรรณนา

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติ

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์และนักวิจัยเกี่ยวกับการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยใช้แบบสอบถามที่ถูกพัฒนาขึ้นเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีรายละเอียดวิธีการดำเนินการวิจัยซึ่งประกอบด้วย ประชากร ได้แก่ บุคลากรสายวิชาการ และบุคลากรสายสนับสนุนงานวิจัย กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ จำนวน 359 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือคือแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับโดยมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.869 และได้รับการตรวจคุณภาพเครื่องมือจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรต้น 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) ปัจจัยด้านนโยบายและแผน (2) ปัจจัยด้านการ

บริหาร (3) ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจและจรรยาบรรณนักวิจัย และ (4) ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ และตัวแปรตาม 4 ตัวแปร ได้แก่ (1) ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ (2) ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (3) ปริมาณผลงานวิจัยที่ได้รับการจดสิทธิบัตร และ (4) จำนวนทุนวิจัย จากนั้นทำการแจกแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 359 คน หลังจากนั้นทำเก็บรวบรวมแบบสอบถามและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงค่าความถี่ (frequencies distribution) และหาค่าร้อยละ (percentage)
2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประกอบด้วย ปัจจัยด้านนโยบายวิจัย ปัจจัยด้านการบริหารการจัดการ ปัจจัยด้านทักษะและจรรยาบรรณนักวิจัย ปัจจัยด้านทัศนคติของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ วิเคราะห์โดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติจำแนกตามวิทยาเขต ๆ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA)
4. วิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลของการนำนโยบายโครงการมหาวิทยาลัยวิจัยแห่งชาติไปปฏิบัติของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (multiple regression analysis)
5. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตารางประกอบความเรียง